

Lietas Nr. 11320000722

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Daugavpili 2022. gada 8. martā

Daugavpils tiesa

tiesnesis Kaspars Rinčs,

rakstveida procesā izskatīja kriminālietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ kā persona, kurai nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, vadīja transportlīdzekli, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas turpmāk norādītajos apstākļos.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2020. gada 17. marta spriedumu, kas stāties spēkā 2020. gada 28. martā, /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu un saskaņā Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu pievienots neizciestais sods pēc pēdējā sprieduma ar galīgo sodu piespiedu darbu uz 200 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem (vadīšanas liegums līdz 2024. gada 27. martam).

Neskatoties uz to un apzinoties, ka papildsods pēc iepriekšējā sprieduma nav izciests un būdama persona, kurai transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas, atrodoties alkohola ietekmē ne mazāk kā 1,6918 promiles, /pers. A/ 2022. gada 3. janvārī plkst.01.03 vadīja citai personai piederošo automašīnu BMW 523, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa Viļņu ielu, virzienā no Saimniecības ielas uz Skolas ielu, kur tika apturēts un viņam noteikta alkohola ietekme ar alkometru *Alco Quant* 6020 Nr. Al 07380 (verificēts līdz 2022. gada 24. februārim), kura alkohola koncentrācijas rādītāji izelpā atbilst alkohola koncentrācijas rādītājiem asinīs.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kurš paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā, un mazāk smagu noziegumu, kurš paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Ar Daugavpils tiesas tiesneša 2022. gada 26. janvāra lēmumu, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta 1.¹ daļu, tika noteikta lietas iztiesāšana rakstveida procesā.

Tiesas noteiktajā termiņā prokurore un apsūdzētais nav iesnieguši iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, noraidījumu tiesnesim nepieteica. Ņemot vērā šos apstākļus, tiesa atzīst, ka lieta ir izskatāma rakstveida procesā.

[3] Dienvidlatgales prokuratūras prokurore Inta Petrova iesniedza tiesai viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru, kurā ir norādīts, ka izvēloties soda veidu un mēru, jāņem vērā Krimināllikuma 46. pantā noteiktos apstākļus – noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un viņa atbildību nīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu /pers. A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi klasificēti kā mazāk smagi noziedzīgi nodarījumi.

Prokurore uzskata, ka nosakot sodu jāņem vērā, ka apsūdzētais /pers. A/ agrāk sešas reizes sodīts, tajā skaitā par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atrodoties alkohola ietekmē, un pašlaik izcieš transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas sodu.

Turklāt arī tagad /pers. A/ tiek apsūdzēts par analogiskiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas liecina par to, ka apsūdzētais nav izdarījis nekādus secinājumus pēc iepriekšējiem kriminālsodiem un konsekvēnti turpina pārkāpt likumu. Tātad iepriekš viņam piemērotie sodi nav sasnieguši soda mērķi.

Tāpēc prokurore atzīst, ka /pers. A/ būtu piemērojams brīvības atņemšanas sods ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka 2021. gada 5. janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa ar savu lēmumu aizstājusi /pers. A/ piespiedu darba sodu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, jo viņš ļaunprātīgi izvairījās no piespiedu darba soda pildīšanas.

Nosakot brīvības atņemšanas soda laiku, jāņem vērā apsūdzētā /pers. A/ atbildību nīkstinošos un pastiprinošos apstākļus un proti: apsūdzētā /pers. A/ atbildību saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu nīkstina savas vainas atzīšana un nožēlošana, viņa atbildību saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu pastiprina noziedzīgu nodarījumu recidīvs un attiecībā uz Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu pastiprina noziedzīgā nodarījuma izdarīšana, atrodoties alkohola ietekmē.

Ārpus kriminālsoda noteikšanas kritērijiem par labu apsūdzētajam /pers. A/ var vērtēt to apstākli, ka viņš piekritis vienkāršākai lietas izskatīšanai – bez pierādījumu pārbaudes.

Apsūdzētajam /pers. A/ drošības līdzeklis nav piemērots, arests viņa mantai nav uzlikts.

Līdz ar to prokurore lūdz atzīt apsūdzēto /pers. A/ par vainīgu un sodīt – par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem; par Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, šos sodus saskaitīt daļēji un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, daļēji pievienot pēc Kurzemes rajona tiesas 2020. gada 17. marta sprieduma neizciesto papildsoda daļu un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

[4] Apsūdzētais /pers. A/ nav iesniedzis viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

[5] Tiesa, iepazīsies ar lietas materiāliem, konstatē, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnīgi.

Apsūdzētais lūdz izskatīt lietu bez aizstāvja piedalīšanās un bez pierādījumu pārbaudes visā celtās apsūdzības apjomā. /pers. A/ apliecināja, ka viņam ir izskaidrotas un saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas (lietas 30. lapa).

Ievērojot to, ka apsūdzētais savu vainu atzina pilnīgi un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu, ņemot vērā /pers.A/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un prokurores viedokli, tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi lietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu gadījumā, ja iztiesāšanās, pamatojoties uz pieņemto lēmumu, nav veikta pierādījumu pārbaude, tad pierādījumu analīze un to uzskaitījums tiesas spriedumā nav nepieciešams.

[6] Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu, proti, saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi ir klasificējami kā mazāks smagi noziegumi. Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir vērsts pret satiksmes drošību. Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgs nodarījums ir vērsts pret jurisdikciju. Tāpat tiesa ņem vērā apsūdzētā personību – nestrādā, neprecējies, iepriekš krimināli sodīts, pēdējo reizi ar Kurzemes rajona tiesas 2020. gada 17. marta spriedumu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas, papildsods nav izziests.

/pers.A/ neizciesta papildsoda laikā atkal tieši izdarīja mazāk smagus noziegumus, kas liecina, ka apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par iepriekš piemērotā soda mērķi un tiesiskajām sekām.

Ievērojot iepriekšminētos apstākļus, tiesa atzīst, ka vieglākā soda veida piemērošana neļaus sasniegt Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikto soda mērķi.

Ievērojot minētos apstākļus, kā arī lai panāktu Krimināllikumā noteikto soda mērķu sasniegšanu, tas ir, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka notiesātais un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, pamatsods par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakāms papildsods – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana.

[7] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību nīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par apsūdzētā /pers.A/ atbildību nīkstinošo apstākli tiesa atzīst apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzina savu vainu un nožēloja izdarīto. Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzētā /pers.A/ atbildību par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pastiprina apstākļi, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, savukārt atbilstoši Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktam apsūdzētā /pers.A/ atbildību par Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pastiprina apstākļi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[8] Nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, tiesa, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību, izvēlas pamatsodu daļējas saskaitīšanas principu.

[9] ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers.A/ izdarīja viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus pēc Kurzemes rajona tiesas 2020. gada 17. marta sprieduma spēkā stāšanās un pirms pilnīgas soda izciešanas, viņam nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu. Nosakot galīgo sodu, tiesa papildsodus saskaita pēc daļējas saskaitīšanas principa.

[10] Pirmstiesas procesā apsūdzētajam drošības līdzeklis netika piemērots.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmo daļu, tiesas sprieduma izpildes nodrošināšanai daļā par brīvības atņemšanas sodu, apsūdzētajam/pers.A/ ir jāpiemēro drošības līdzeklis apcietinājums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 512., 520. pantu, tiesa

nosprieda

/pers.A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem.

/pers.A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt /pers.A/ sodu – brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu noteiktajam sodam daļēji pievienot papildsodu (transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana), kas nav izziests pēc Kurzemes rajona tiesas 2020. gada 17. marta sprieduma un galīgo sodu noteikt — brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem), atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

/pers.A/ piemērot drošības līdzekli – apcietinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis

K. Rinčs

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.